

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ (DECISION)

Προσφυγή αριθ. 55418/15

Γεώργιος ΜΑΡΑΓΚΟΣ

κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας στις 20 Φεβρουαρίου 2018 σε επιτροπή, η σύνθεση της οποίας έχει ως εξής:

Kristina Pardalos, *πρόεδρος*,

Ksenija Turković

Tim Eicke, *δικαστές*,

και Renata Degener, *αναπληρώτρια γραμματέας τμήματος*,

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από την εναγόμενη Κυβέρνηση και εκείνες που υποβλήθηκαν σε απάντηση από τον προσφεύγοντα.

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Ο προσφεύγων, κύριος Γεώργιος Μαραγκός, είναι ένας έλληνας υπήκοος, ο οποίος έχει γεννηθεί το 1949 και σήμερα κρατείται στην φυλακή της Κέρκυρας.

2. Η ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους εντεταλμένους του αντιπροσώπου της, κύριο Κ. Γεωργιάδη, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και κυρία Κ. Καραβασίλη, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

A. Οι συνθήκες της υπόθεσης

3. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, όπως αυτά εξετέθησαν από τους διαδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

4. Από τις 14 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι τις 8 Μαΐου 2015, ο προσφεύγων, ο οποίος είχε καταδικαστεί σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, κρατήθηκε στην φυλακή του Ναυπλίου.

5. Η κατάσταση της υγείας του και το γεγονός ότι έφερε καρδιακό βηματοδότη τον υποχρέωναν να λαμβάνει ορισμένα φάρμακα τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα μία υπερδραστηριότητα της ουροδόχου κύστης. Ο ενδιαφερόμενος υπέφερε επίσης από κήλη και πόνους στα κάτω άκρα με αποτέλεσμα να έχει προβλήματα κινητικότητας και ισορροπίας.

6. Στις 6 Απριλίου 2015, το Υπουργείο Δικαιοσύνης διέταξε την μεταγωγή του προσφεύγοντος από την φυλακή του Ναυπλίου στην διεύθυνση μεταγωγών των δικαστηρίων της Αττικής, με τελικό προορισμό την φυλακή της Κέρκυρας. Ο προσφεύγων επρόκειτο να μεταφερθεί με ένα λεωφορείο της αστυνομίας μαζί με 12 άλλους καταδικασμένους κρατούμενους και 16 αλλοδαπούς προς απέλαση.

7. Για τις μεταφορές των κρατουμένων, η αστυνομία χρησιμοποιεί λεωφορεία-κελιά χωρητικότητας είτε 9 είτε 28 ατόμων. Όλα τα λεωφορεία έχουν διπλά καθίσματα πλάτους 120 εκατοστών (όπως εκείνα των τουριστικών λεωφορείων). Η μεταφορά του προσφεύγοντος πραγματοποιήθηκε με ένα όχημα προβλεπόμενο για 28 πρόσωπα, διαρρυθμισμένο σε 8 χωριστά διαμερίσματα από τα οποία 6 ήταν χωρητικότητας 4 ατόμων έκαστο και 2 ήταν χωρητικότητας 2 ατόμων έκαστο.

8. Στις 8 Μαΐου 2015, ο προσφεύγων μεταφέρθηκε από την φυλακή του Ναυπλίου στην διεύθυνση μεταγωγών των δικαστηρίων της Αττικής, στην Αθήνα.

1. Οι συνθήκες της μεταγωγής σύμφωνα με τον προσφεύγοντα

9. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η μεταγωγή πραγματοποιήθηκε με τον ακόλουθο τρόπο. Στις 9 Μαΐου 2015, ο προσφεύγων, όπως και άλλοι κρατούμενοι, ετοιμάστηκε να αναχωρήσει από την διεύθυνση μεταγωγών των δικαστηρίων της Αττικής και να μεταβεί στα Ιωάννινα. Δεδομένου ότι το όχημα ήταν σταθμευμένο έξω από το κτήριο, ο προσφεύγων αναγκάστηκε να περπατήσει σε έναν κατηφορικό δρόμο μήκους 10 έως 15 μέτρων. Ένα από τα χέρια του ήταν δεμένο με χειροπέδες με εκείνο ενός άλλου κρατουμένου και, με το ελεύθερο χέρι του, προσπάθησε να μεταφέρει τους δύο σάκους του. Μετά από μερικά βήματα, άρχισε να ασθμαίνει και να νιώθει πόνους στα πόδια και στο σημείο της κήλης του. Βλέποντας ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε να μεταφέρει τις αποσκευές του, οι αστυνομικοί που τον συνόδευαν τον βοήθησαν να τις μεταφέρει μέχρι το λεωφορείο. Έκαναν επίσης δεκτό

το αίτημά του να τοποθετηθεί σε ένα μικρό διαμέρισμα, μακριά από τον καπνό των άλλων μεταφερομένων κρατουμένων. Τον ενημέρωσαν εξάλλου ότι δεν θα γινόταν στάση προκειμένου να κάνουν οι κρατούμενοι τις ανάγκες τους. Ο προσφεύγων απάντησε ότι, δεδομένου ότι είχε μεταχθεί είκοσι φορές από το 2007, ήταν ενήμερος και είχε μεριμνήσει να εφοδιαστεί με ένα άδειο πλαστικό μπουκάλι.

10. Κατά την διάρκεια της διαδρομής από την Αθήνα στην Πάτρα, ο προσφεύγων είχε ήδη ουρήσει δύο φορές. Φοβούμενος ότι θα γέμιζε το μπουκάλι του πριν το τέλος της διαδρομής για τα Ιωάννινα, ζήτησε από τους αστυνομικούς να κάνουν μία στάση, αλλά αυτοί αρνήθηκαν, εξηγώντας ότι έπρεπε να πάρουν τον δρόμο για το Αγρίνιο πριν από το κλείσιμό του επί δύο ώρες.

11. Σε μία στάση έξω από την πόλη του Αγρινίου, οι αστυνομικοί δεν ενημέρωσαν τον προσφεύγοντα ότι εκεί υπήρχαν χημικές τουαλέτες.

12. Μετά την στάση αυτή, το λεωφορείο κινήθηκε με μεγάλη ταχύτητα με κατεύθυνση τα Ιωάννινα. Ο αιτών κρατούσε τα ούρα του: φοβόταν ότι δεν θα κατόρθωνε να σημαδέψει το μπουκάλι και ένιωθε στριμωγμένος από τον άλλο κρατούμενο του διαμερίσματός του, ο οποίος είχε ύψος 1,90 μ. και βάρος 120 χλγ. Κάποια στιγμή, δεν μπόρεσε πλέον να κρατηθεί και ούρησε μέσα στο πλαστικό μπουκάλι βρέχοντας ταυτόχρονα το παντελόνι του.

13. Αφού έφθασε στα Ιωάννινα το βράδυ της ίδιας ημέρας, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε μέχρι τις 14 Μαΐου 2015 σε ένα σκοτεινό και στενό κελί (6 x 3 m.) της αστυνομικής διεύθυνσης της πόλης αυτής, το οποίο περιείχε έξι κρεβάτια και όπου, ελλείψει επαρκούς χώρου, ήταν αδύνατον να κινηθεί κανείς. Στις 14 Μαΐου 2015 το πρωί, ο προσφεύγων μεταφέρθηκε στην φυλακή της Κέρκυρας.

2. Οι συνθήκες της μεταγωγής σύμφωνα με την Κυβέρνηση

14. Η Κυβέρνηση στηρίζεται στις ένορκες καταθέσεις των αστυνομικών που ήταν επιφορτισμένοι με την μεταγωγή έτσι ώστε να αναπαραγάγει ως ακολούθως την εξέλιξη της μεταγωγής.

15. Στις 9 Μαΐου 2015, ώρα 7:30, ο προσφεύγων μετέχθη στην διεύθυνση μεταγωγών των δικαστηρίων της Αττικής με προορισμό την φυλακή της Κέρκυρας.

16. Αφού διαπίστωσαν ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε να μεταφέρει τις αποσκευές του ούτε να περπατήσει εύκολα λόγω της ηλικίας και του σωματοτύπου του, οι αστυνομικοί τον βοήθησαν να ανεβεί στο λεωφορείο. Ο προσφεύγων τους ενημέρωσε ότι είχε προβλήματα υγείας οφειλόμενα ιδίως στην ηλικία του. Δεδομένου

ότι στον ιατρικό φάκελο του προσφεύγοντος δεν αναφερόταν κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας που θα μπορούσε να δικαιολογήσει μία μεταγωγή με ασθενοφόρο, η μεταγωγή έλαβε χώρα όπως προβλεπόταν. Οι αστυνομικοί τοποθέτησαν τον προσφεύγοντα στο εμπρόσθιο τμήμα του οχήματος, σε ένα διαμέρισμα προβλεπόμενο για δύο άτομα, προκειμένου να διευκολύνουν την επικοινωνία του με αυτούς περίπτωση ανάγκης και να τον προφυλάξουν από τον καπνό των τσιγάρων των άλλων κρατούμενων.

17. Κατά την διάρκεια της διαδρομής, ο προσφεύγων δεν ζήτησε τίποτε μέχρι την πόλη της Πάτρας, όπου το λεωφορείο έφθασε γύρω στις 12 η ώρα. Έγινε μία στάση στην πόλη αυτή προκειμένου να κατεβούν έξι κρατούμενοι και να ανεβούν δύο άλλοι. Στην διάρκεια της στάσης αυτής, ο προσφεύγων δεν ζήτησε από τους αστυνομικούς την άδεια να κατεβεί από το όχημα για να ουρήσει.

18. Στην συνέχεια, το λεωφορείο συνέχισε τον δρόμο του με κατεύθυνση την πόλη των Ιωαννίνων. Φθάνοντας στην περιφέρεια του Αγρινίου, οι αστυνομικοί, προκειμένου να μην χάσουν χρόνο εισερχόμενοι στην πόλη, ζήτησαν από το τοπικό αστυνομικό τμήμα να διαθέσει ένα άλλο όχημα για να παραλάβει έναν από τους κρατούμενους ο οποίος έπρεπε να κατεβεί στο Αγρίνιο. Ο προσφεύγων δεν διατύπωσε κάποιο αίτημα κατά την διάρκεια της διαδρομής μεταξύ Πάτρας και Αγρινίου ούτε χρησιμοποίησε τις χημικές τουαλέτες οι οποίες βρίσκονταν στο σημείο της στάσης στο Αγρίνιο. Το λεωφορείο έφθασε στα Ιωάννινα γύρω στις 17:00 και οι κρατούμενοι, και μεταξύ αυτών ο προσφεύγων, τοποθετήθηκαν στους χώρους της αστυνομικής διεύθυνσης της πόλης αυτής. Ο προσφεύγων επρόκειτο να μεταχθεί στην συνέχεια στην φυλακή της Κέρκυρας.

3. Οι ενέργειες του προσφεύγοντος

19. Στις 20 Οκτωβρίου 2015, ο προσφεύγων έγραψε στον Υπουργό Δικαιοσύνης για να παραπονεθεί για τις συνθήκες της μεταγωγής του στην φυλακή της Κέρκυρας. Διηγήθηκε την εξέλιξή της και εξέφρασε την ταπείνωση που ένιωσε όταν ούρησε επάνω του μέσα στο λεωφορείο μπροστά σε άλλους κρατούμενους.

20. Στις 11 Ιανουαρίου 2016, έγραψε και πάλι στον ίδιο Υπουργό (με κοινοποίηση στην διεύθυνση της φυλακής της Κέρκυρας και στον επιβλέποντα εισαγγελέα της φυλακής αυτής) για να παραπονεθεί διότι δεν είχε λάβει καμία απάντηση και για να γνωστοποιήσει την άρνησή του να μεταχθεί οπουδήποτε στο

μέλλον, ιδιαίτερα για εξετάσεις σε ένα νοσοκομείο της Αθήνας, αν η μεταγωγή επρόκειτο να γίνει κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

B. Το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο

21. Το άρθρο 77 § 1 (εκτέλεση της μεταγωγής) του σωφρονιστικού κώδικα ορίζει:

«Η μεταγωγή γίνεται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η ομαλή μετακίνηση του κρατουμένου, αλλά χωρίς να θίγεται η αξιοπρέπειά του ή να του δημιουργούνται πρόσθετες ταλαιπωρίες. Οι χειροπέδες χρησιμοποιούνται μόνον όποτε αυτό, κατά την κρίση των αρμοδίων για την μεταγωγή οργάνων, κρίνεται απολύτως αναγκαίο. Σε περιπτώσεις μεταγωγής υπερηλίκων, εγκύων, ασθενών ή εφήβων, το μέτρο αυτό κατά το δυνατόν αποφεύγεται.»

22. Από τις εφαρμοστέες διατάξεις του προεδρικού διατάγματος 141/1991 με τίτλο «Αρμοδιότητες οργάνων και υπηρεσιακές ενέργειες του προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και θέματα οργάνωσης Υπηρεσιών, κλπ.» προκύπτει ότι ένας κρατούμενος, προτού μεταχθεί, εξετάζεται από τα αρμόδια όργανα τα οποία επαληθεύουν αν η κατάσταση της υγείας του επιτρέπει την μεταγωγή του. Αν, πριν την μεταγωγή, ο κρατούμενος δηλώσει ότι είναι ασθενής ή αν αισθανθεί αδιαθεσία κατά την διάρκεια της μεταγωγής, πρέπει να λαμβάνονται τα μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα υγείας που παρουσιάστηκε. Σε περίπτωση προβλήματος ικανού να θέσει σε κίνδυνο την υγεία του κρατουμένου, η μεταγωγή αναβάλλεται μέχρι την βελτίωση της κατάστασης της υγείας του ενδιαφερομένου.

23. Το άρθρο 151 § 1 του πιο πάνω διατάγματος ορίζει:

«Αν κάποιος μεταγόμενος πρέπει να κατεβεί από το αυτοκίνητο για να ικανοποιήσει σωματική του ανάγκη, συνοδεύεται από δύο συνοδούς και λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη απόδρασης.»

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

24. Επικαλούμενος τα άρθρα 3 και 8 της Σύμβασης, ο προσφεύγων παραπονείται για τις συνθήκες της μεταγωγής του στην φυλακή της Κέρκυρας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

25. Ο προσφεύγων παραπονείται για τις συνθήκες της μεταγωγής του από την φυλακή του Ναυπλίου στην φυλακή της Κέρκυρας. Αναφέρει ότι υποχρεώθηκε να ουρήσει μέσα σε ένα πλαστικό μπουκάλι μπροστά στον συγκρατούμενό του μέσα στο λεωφορείο της αστυνομίας. Καταγγέλλει μία παραβίαση των άρθρων 3 και 8 της Σύμβασης, τα οποία έχουν ως εξής:

Άρθρο 3

«Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς.»

Άρθρο 8

«1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του.

2. Δεν επιτρέπεται να υπάρξη επέμβασις δημοσίας αρχής εν τη ασκήσει του δικαιώματος τούτου, εκτός εάν η επέμβασις αυτή προβλέπεται υπό του νόμου και αποτελεί μέτρον το οποίον, εις μίαν δημοκρατικήν κοινωνίαν, είναι αναγκαίον δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την οικονομικήν ευημερίαν της χώρας, την προάσπισιν της τάξεως και την πρόληψιν ποινικών παραβάσεων, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.»

26. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, έχοντας την αυθεντία του νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, δεν δεσμεύεται από εκείνον που του αποδίδουν οι προσφεύγοντες ή οι κυβερνήσεις. Υπενθυμίζει επίσης ότι μία αιτίαση χαρακτηρίζεται από τα πραγματικά περιστατικά που καταγγέλλει και όχι απλώς από τους επικαλούμενους νομικούς λόγους και ισχυρισμούς (*Serife Yiğit κατά Τουρκίας* [GC], αριθ. 3976/05, § 52, CEDH 2010). Εν προκειμένω, εκτιμά ότι συντρέχει λόγος να εξεταστούν οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος υπό το πρίσμα του άρθρου 3 της Σύμβασης.

27. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η Κυβέρνηση το καλεί να απορρίψει την προσφυγή λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων. Η Κυβέρνηση αναφέρει ως προς τούτο ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε ποτέ, είτε στην διεύθυνση των μεταγωγών των δικαστηρίων των Ιωαννίνων (η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και οργάνωσε την μεταγωγή του προσφεύγοντος) είτε στην φυλακή της Κέρκυρας είτε στον αρμόδιο εισαγγελέα, μία έγγραφη αίτηση για να παραπονεθεί για

τα συμβάντα της 9 Μαΐου 2015, ελλείψει της οποίας δεν διεξήχθη οποιαδήποτε έρευνα από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά.

28. Ο προσφεύγων απαντά ότι έγραψε δύο φορές στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, την δεύτερη φορά με κοινοποίηση στην διεύθυνση της φυλακής της Κέρκυρας και στον επιβλέποντα εισαγγελέα της φυλακής αυτής, χωρίς να λάβει ποτέ απάντηση.

29. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι αναγκαίο να αποφανθεί επί της ένστασης μη εξάντλησης της Κυβέρνησης, διότι θεωρεί ότι η προσφυγή είναι σε κάθε περίπτωση απαράδεκτη για τους λόγους που ακολουθούν.

30. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι διαστάσεις του διαμερίσματος του λεωφορείου μέσα στο οποίο αυτός κάθισε ήταν ικανοποιητικές για καθήμενους με κανονικό σωματότυπο. Όμως, κατά τον προσφεύγοντα, στην Πάτρα, ένας κρατούμενος βάρους 120 χλγ. και ύψους 1,90 μ. πήρε την θέση του προηγούμενου επιβάτη και έτσι μείωσε τον χώρο που ήταν κανονικά διαθέσιμος για τον ίδιο. Εξάλλου, όσον αφορά το ιατρικό πιστοποιητικό το οποίο χορηγήθηκε από την φυλακή της Κέρκυρας και κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι αυτό δεν αναφέρει παρά μόνον την γενική κατάσταση της υγείας και όχι τα συμπτώματα. Πράγματι, ελλείψει ιατρού στην φυλακή επί περισσότερους από τρεις μήνες, κανένα πιστοποιητικό που να περιγράφει τα συμπτώματα των παθήσεών του δεν μπορούσε κατ'αυτόν να του χορηγηθεί.

31. Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος είναι αόριστες. Επικαλούμενη τις ένορκες βεβαιώσεις των αστυνομικών οι οποίοι είχαν συνοδεύσει τον προσφεύγοντα, υποστηρίζει ότι τα όργανά της δεν υπέβαλαν τον προσφεύγοντα σε εξευτελιστική μεταχείριση και ότι δεν προσέβαλαν την ιδιωτικότητά του, λαμβανομένων υπόψη των ακολούθων: οι αστυνομικοί φέρονται να τοποθέτησαν τον προσφεύγοντα σε ένα διαμέρισμα πλησίον τους προκειμένου να μπορούν να τον συνδράμουν σε περίπτωση ανάγκης. Κατά την διάρκεια της μεταγωγής, φέρονται να έλαβαν χώρα δύο στάσεις ώστε να επιτραπεί στους μεταγόμενους κρατούμενους να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Για λόγους ασφαλείας, σε περίπτωση μεταγωγής πολλών επικινδύνων καταδίκων, όπως εν προκειμένω, δεν προβλέπονταν πολλές στάσεις. Οι αστυνομικοί φέρονται επίσης να βοήθησαν τον προσφεύγοντα να μεταφέρει τις αποσκευές του και να έλαβαν υπόψη τους τον ιατρικό φάκελό του, ο οποίος φέρεται να μην ανέφερε κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας.

32. Η Κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι έχει καταλήξει στην παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης σε έναν αριθμό υποθέσεων στρεφόμενες κατά της Ρωσίας, στις οποίες οι προσφεύγοντες είχαν κρατηθεί στο δικαστήριο και μεταφερθεί από και προς τον τόπο αυτό (βλέπε, για παράδειγμα, *Khoudoyorov κατά Ρωσίας*, αριθ. 6847/02, §§ 118-120, CEDH 2005-X, *Starokadomski κατά Ρωσίας*, αριθ. 42239/02, §§ 53-60, 31 Ιουλίου 2008, και *Idalov [GC]*, αριθ. 5826/03, §§ 103-108, CEDH 2012). Εν τούτοις, η διαπίστωση αυτή θεμελιωνόταν κυρίως στις συνθήκες στενότητας στις οποίες είχαν λάβει χώρα η κράτηση στο δικαστήριο και η μεταγωγή των κρατουμένων.

33. Αντίθετα με τους προσφεύγοντες των υποθέσεων αυτών, ο προσφεύγων παραπονείται στην παρούσα υπόθεση όχι για την στενότητα του διαμερίσματος του λεωφορείου-κελιού, αλλά για την αδυναμία στην οποία βρέθηκε για να ουρήσει κατά την διάρκεια μίας ολόκληρης ημέρας σχεδόν μέσα σε ένα τέτοιο λεωφορείο.

34. Το Δικαστήριο σημειώνει εξ αρχής ότι ο προσφεύγων δεν πάσχει από ακράτεια με την ιατρική έννοια του όρου, αλλά ότι υποστηρίζει ότι υποφέρει από υπερδραστηριότητα της ουροδόχου κύστης οφειλόμενη στις παρενέργειες ορισμένων φαρμάκων που λαμβάνει ως αγωγή για άλλες παθήσεις. Παρατηρεί ότι το σύμπτωμα αυτό δεν μνημονεύεται μέσα στο ιατρικό πιστοποιητικό της 22 Σεπτεμβρίου 2015 που χορηγήθηκε από τον ιατρό της φυλακής της Κέρκυρας, το οποίο απαριθμεί τις παθήσεις του προσφεύγοντος και το οποίο προσκομίστηκε από τον τελευταίο ενώπιον του Δικαστηρίου.

35. Το Δικαστήριο σημειώνει επιπλέον ότι ο ιατρικός φάκελος του προσφεύγοντος δεν μνημονεύει κάποιο πρόβλημα υγείας ικανό να καταστήσει προβληματική την μεταγωγή του ενδιαφερομένου σύμφωνα με την συνήθη διαδικασία. Εξάλλου, ο προσφεύγων δεν επικαλείται ενώπιον του Δικαστηρίου την ύπαρξη τέτοιου προβλήματος.

36. Όσον αφορά ειδικότερα τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα η μεταγωγή της 9 Μαΐου 2015, οι διάδικοι συμπίπτουν στον ισχυρισμό ότι οι αστυνομικοί οι οποίοι επρόκειτο να συνοδεύσουν τον προσφεύγοντα τον είχαν βοηθήσει να μεταφέρει τις αποσκευές του μέχρι το λεωφορείο (πιο πάνω παράγραφοι 9 και 16).

37. Αποδείχθηκε εξάλλου ότι ο προσφεύγων τοποθετήθηκε, μετά από αίτησή του, σε ένα μικρό διαμέρισμα του λεωφορείου, το οποίο προβλεπόταν για δύο άτομα και βρισκόταν ακριβώς πίσω από τους αστυνομικούς της συνοδείας, έτσι ώστε αυτός, λαμβανομένων υπόψη των προβλημάτων υγείας του, να μπορεί να επικοινωνεί ευχερώς μαζί τους κατά την διάρκεια της διαδρομής. Εν τούτοις, ο προσφεύγων δεν

ζήτησε από τους αστυνομικούς να κάνουν στάση προκειμένου αυτός να ικανοποιήσει μία πιεστική δαπάνη κατά την διάρκεια της διαδρομής μέχρι την Πάτρα. Αν το έπραξε στην συνέχεια κατά την διαδρομή προς το Αγρίνιο, δεν προκύπτει από την αφήγησή του ότι οι αστυνομικοί του αρνήθηκαν την άδεια να εξέλθει από το λεωφορείο κατά την στάση που έγινε για να κατεβούν κάποιοι κρατούμενοι στο Αγρίνιο.

38. Όσον αφορά το γεγονός ότι, μετά την στάση αυτή, ενώ βρισκόταν ήδη καθ'οδόν προς τα Ιωάννινα, ο προσφεύγων, μην μπορώντας πλέον να κρατηθεί, ούρησε εν μέρει μέσα στο μπουκάλι και εν μέρει πάνω στο παντελόνι του, αυτό δεν μπορεί να καταλογιστεί στους αστυνομικούς: ο προσφεύγων δεν υποστηρίζει ότι τους ζήτησε να κάνουν μία νέα στάση και ότι εισέπραξε άρνηση προς τούτο.

39. Τέλος, η παραμονή του από το βράδυ της 9 Μαΐου μέχρι το πρωί της 14 Μαΐου 2015 στους χώρους της αστυνομικής διεύθυνσης των Ιωαννίνων ήταν πολύ βραχύ και προβλέφθηκε για τις ανάγκες της μεταγωγής. Δεν μπορεί συνεπώς να βαρύνει κατά τρόπο καθοριστικό πάνω στις συνθήκες της μεταγωγής λαμβανόμενης ως σύνολο.

40. Κατά την άποψη του Δικαστηρίου, οι πιο πάνω σκέψεις δεν αρκούν για την εξαγωγή του συμπεράσματος ότι η μεταχείριση στην οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων κατά την διάρκεια της μεταγωγής του από την διεύθυνση μεταγωγών των δικαστηρίων της Αττικής στην φυλακή της Κέρκυρας έφθασε στο ελάχιστο επίπεδο βαρύτητας το οποίο απαιτείται από το άρθρο 3 της Σύμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα,

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη.

Συντάχθηκε στην γαλλική γλώσσα και στην συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 15 Μαρτίου 2018.

(υπογραφή)

Renata Degener

Αναπληρώτρια Γραμματέας

(υπογραφή)

Kristina Pardalos

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου

εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 23 Απριλίου 2018

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος